

25

Socials, civils, religiosos

Arxiu de l'Institut d'Estudis Catalans

deute m. Mò que hom deu a un altre. Deuir deutes. Pagar els seus deutes. No estar alpi ple de deutes.

Un deu^{to} de cinc mil pessetes.

Nejar un deute. Confessar un deute.

Deute públic, de l'Estab. Deute d'honor.

deutero-, ^{deuter,} forma^s pròpi^a del
molt gr. ^{deuterós} δεινός sepon, secundari. h.: deuteragonista (p. protagonista); deuterogàmia, δ

δ deuteropatia, deuteroscopia.